

Fællesudvalgets Bet. vedrørende Afstaaelsen af de dansk-vestindiske Øer.

Mindretallet (*la Cour, Goos, Hansen-Solevad, Koch, Matzen, Moltke-Lystrup, Holger Petersen og Schested*) bemærker hertil, at det ikke har kunnet tiltræde Forslaget om en almindelig Folkeafstemning, der i det væsentlige foregaar efter de samme Regler, som ere gældende for Valg til det danske Folketing. Forskelligheden mellem Befolkningen her i Landet og paa de vestindiske Øer er saa stor, at det efter Mindretallets Formening maa være meget betænkeligt at give den i Tal langt overvejende og gennemgaaende besiddelsesløse Del af den vestindiske Befolkning, som hidtil har været helt udelukket fra al Indflydelse paa og Delagtighed i Øernes offentlige Forhold, Adgang til ved Deltagelse i Afstemningen for eller imod Konventionen af 24de Januar d. A. at øve en afgørende Indflydelse paa denne for Øernes Fremtid betydningsfulde Sag. Mindretallet kan saa meget mindre finde dette forsvarligt, som det eneste Hensyn, der efter Mindretallets Formening kunde tale for en Afhændelse af Øerne, er Hensynet til disses økonomiske Velvære i Nutid og Fremtid, hvorfor kun den Del af Befolkningen, der har virkelig økonomiske Interesser paa Øerne, bør kaldes til at øve Indflydelse paa Afgørelsen af det foreliggende Spørgsmaal. Dertil kommer endnu, at en Afstemning, som den af Flertallet paatænkte, ingenlunde vilde blive en saadan „betryggende“ Afstemning, som Landstinget stadig og udtrykkelig har fordret.

Mindretallet formentede derimod og udtalte dette under Fællesudvalgets Forhandlinger, at foruden de i Henhold til Kolonialloven af 27de November 1863 til Valg af Kolonialraadene berettigede, under Hensyn til den økonomiske Nedgang paa Øerne, endvidere enhver 25-aarig uberygtet Mand, der har Indfødsret eller i de sidste 5 Aar har været bosat paa Øerne, og som har en aarlig Indtægt af mindst 300 vestindiske Daler eller paa Øerne ejer Grundejendom, hvis aarlige Lejeindtægt kan sættes til 50 vestindiske Daler, uden Betænkelighed kunde stedes til Deltagelse i Afstemningen; denne maatte derhos være hemmelig og ledes af en af Hans Majestæt Kongen særlig i dette Øjemed herfra udsendt Myndighed, samt foretages særskilt paa hver af Øerne, og Mindretallet bemærkede, at Antallet af de til Stemmegivning efter foranstaaende berettigede kan anslaaes til adskilligt mere end det dobbelte af Tallet paa Kolonialraadsvalgerne; Mindretallet tilføjede, at saafremt Rigsdagen finder, at $\frac{3}{4}$ af samtlige stemmegivende havde udtalt sig for Afstaaelsen, burde Rigsdagen meddele Samtykke til Konventionen.

Dette Tilbud fra Mindretallets Side blev imidlertid af Flertallet erklæret for uantageligt.

Flertallet maa, skønt det i øvrigt er af den Formening, at det paa Sagens nærværende Trin er unyttigt at føre nogen yderligere Debat, bemærke, at Mindretallet i sine foranstaaende Udtalelser gør sig skyldigt i en aldeles uholdbar Paastand, naar det vil hævde, at kun de Mænd, der have en aarlig Indtægt af mindst 300 vestind. D. eller eje Grundejendom paa Øerne, hvis aarlige Lejeindtægt kan sættes til 50 vestind. D. — at *kun de have virkelig økonomiske Interesser paa Øerne*. Denne Paastands aabenbare Urimelighed er saa selvindlysende, at den ikke behøver Imødegaaelse, men Flertallet har dog anset det for rigtigst at gøre Rigsdagens Medlemmer saa vel som den store Offentlighed opmærksom paa, hvilke Argumenter Mindretallet søger at betjene sig af for at slippe uden om det, som her er det eneste mulige og forsvarlige, naar man overhovedet vil æske en Tilkendegivelse fra Øernes Side, nemlig *en almindelig Folkeafstemning*. En saadan Afstemning er ogsaa blevet krævet af fremtrædende Mænd inden for selve Mindretallet bl. a. i det Opraab, der senere i Form af en Adresse blev overrakt Hs. Maj. Kongen, hvori udtales Ønsket om, „at ingen Afgørelse